अभिपूज्य महात्मानं भीमं भीमपराक्रमं । पुनरेवार्जुनो वाक्यमुवाचेदं वृकोदरं ।
नदूरे नगरं मन्ये वनादस्मादहं विभो । शीघ्रं गच्छाम भद्रं ते न नो विद्यात्सुयोधनः । १०४०
ततः सर्व्वे तथेत्युक्त्वा मात्रा सह महारथाः । प्रययुः पुरुषव्याघ्रा हिडिम्बा चैव राक्षसी ।
इत्यादिपर्व्वणि हिडिम्बवधपर्व्वणि हिडिम्बवधे चतुःपञ्चाशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १५४ ॥
॥ भीमसेन उवाच ॥ स्मरन्ति वैरं रक्षांसि मायामाश्रित्य मोहिनीं । हिडिम्बे व्रज पन्थानं त्वमिमं भ्रातृसेवितं ।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्रुद्धोऽपि पुरुषव्याघ्र भीम मास्म स्त्रियं वधीः । शरीरगुप्त्यभ्यधिकं धर्म्मं गोपाय पाण्डव ।
वधाभिप्रायमायान्तमवधीस्त्वं महाबलं । रक्षसस्तस्य भगिनीं किं नः क्रुद्धा करिष्यति ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ हिडिम्बा तु ततः कुन्तीमभिवाद्य कृताञ्जलिः । युधिष्ठिरन्तु कौन्तेयमिदं वचनमब्रवीत् । १०४५
आर्य्ये जानासि यद्दुःखमिह स्त्रीणामनङ्गजं । तदिदं मामनुप्राप्तं भीमसेनकृतं शुभे ।
सोढुं तत्परमं दुःखं मया कालप्रतीक्षया । सोऽयमभ्यागतः कालो भविता मे सुखोदयः ।
मया ह्युत्सृज्य सुहृदः स्वधर्म्मं स्वजनं तथा । वृतोऽयं पुरुषव्याघ्रस्तव पुत्रः पतिः शुभे ।
वीरेणाहं तथा तेन त्वया वाऽपि यशस्विनि । प्रत्याख्याता न जीवामि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ।
तदर्हसि कृपां कर्त्तुं मयि त्वं वरवर्णिनि । मत्वा मूढेति तन्मां त्वं भक्ता वाऽनुगतेति वा । १०५०
भर्त्राऽनेन महाभागे संयोजय सुतेनते । तमुपादाय गच्छेयं यथेष्टं देवरूपिणं । पुनश्चैवानयिष्यामि विस्रम्भं कुरु मे शुभे ।
अहं हि मनसा ध्याता सर्व्वान्नेष्यामि वः सदा । वृजिनात्तारयिष्यामि दुर्गेषु विषमेषु च ।
पृष्ठेन वो वहिष्यामि शीघ्रां गतिमभीप्सतः । यूयं प्रसादं कुरुत भीमसेनो भजेत मां ।
आपदस्तरणे प्राणान्धारयेद्येन तेन वा । सर्व्वमादृत्य कर्त्तव्यं तं धर्म्ममनुवर्त्तता ।
आपत्सु यो धारयति धर्म्मं धर्म्मविदुत्तमः । व्यसनं ह्येव धर्म्मस्य धर्म्मिणामापदुच्यते । १०५५
पुण्यं प्राणान्धारयति पुण्यं प्राणदमुच्य ते । येन येनाचरेद्धर्म्मं तस्मिन्गर्हा न विद्यते ।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेव यथात्थ त्वं हिडिम्बेनात्र संशयः । स्थातव्यं तु त्वया सत्ये यथा ब्रूयाः सुमध्यमे ।
स्नातं कृताह्निकं भद्रे कृतकौतुकमङ्गलं । भीमसेनं भजेथास्त्वं प्रागस्तगमनाद्रवेः ।
अहःसु विहरानेन यथाकामं मनोजवा । अयं त्वानयितव्यस्ते भीमसेनः सदा निशि ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तथेति तत्प्रतिज्ञाय भीमसेनोऽब्रवीदिदं । शृणु राक्षसि सत्येन समयं ते वदाम्यहं । १०६०
यावत्कालेन भवति पुत्रस्योत्पादनं शुभे । तावत्कालं गमिष्यामि त्वया सह सुमध्यमे ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तथेति तत्प्रतिज्ञाय हिडिम्बा राक्षसी तदा । भीमसेनमुपादाय सोर्द्ध्वमाचक्रमे ततः ।
शैलशृङ्गेषु रम्येषु देवतायतनेषु च । मृगपक्षिविघुष्टेषु रमणीयेषु सर्व्वदा ।
कृत्वा च रूपं परमं सर्व्वाभरणभूषिता । सञ्जल्पन्ती सुमधुरं रमयामास पाण्डवं ।
तथैव वनदुर्गेषु पुष्पितद्रुमसानुषु । सरःसु रमणीयेषु पद्मोत्पलयुतेषु च । १०६५
नदीद्वीपप्रदेशेषु वैदूर्य्यसिकतासु च । सुतीर्थवनतोयासु तथा गिरिनदीषु च ।
काननेषु विचित्रेषु पुष्पितद्रुमवल्लिषु । हिमवद्गिरिकुञ्जेषु गुहासु विविधासु च ।